

Top Yekun Firar Ettik Hafız

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 14 Ağustos 2020

Düşlerini tehir et, hafız
Düş iklimine ser önce benliğini
Elbet kavrulan sözcüklere sitem et ilk evvel
Kayda değer olmadığı da sanılmasın acıların
Düşkünlüğünse aşka
Ne de muteber bir gözyaşı
Az evvel bulaşan üstüme
Sitemin firarı olsa olsa
Arka bahçesinde yargıların
Bilemezler de sönmeyecek bu yangını.

Bitiminde günün, tehir et yazdığın son şiirini
Bu sefer yeni bir şiir dik yakana
Ah, Hazal'ım
Ah, muteber varlığım
Kıt kanaat geçinen kimse sevginin mealine
Düşünler yazgımı
Kör ebe oynadığım yıllardan da kalmadı hani
Bunca soyтары yıldıza tek çaput bağlayan mıydım?
Yalnızlığın görkemli tebaasında
Salkım söğüde sızan o firari yüreğim
Güncemden mesul bir yenilgiyim
Düşkünlüğümse hayata şüphe götürür
Yalnızlığın cefasında
Tutuşan çatı katı düşlerin
Oysaki az evvel zemine serilmiştim.

Varamadım ah, varamadım onca tantana ile
İzahı vardı ya da yoktu metruk yılların
Dikenimle deldiğim balonlarım
Oysaki bir güle mazhardı
Üstümdeki ölü toprağı.

Top yekûn firar ettik, hafız
Adını unuttuğum çok mu aşikâr?

Sözcüklerin kanı ile yıkadım ben bunca acıyı
Bol keseden sevmelerin meali bildim şiiri
Şair olsam olmasam kime ne?
İnsanlığımla olmalıyım zirvede
Elbet topun ağzında mevsimin de bağcıkları
Çözölmüşken
Bayat bir figan mıydı ruhun şiarı?

Üstelik ne için düştümse yola
Üstümden dökölen kırıntılarla ne ala ne ala
Göğüsledim miladı
Şimdi yol yakinken
Göbek bağıımı da kopardım mı matemden...

Gölme sakın, gülme
Sözcüklerin kasveti değil be hafız
Ömrün hicreti günbegün yanaştığım limanın da
Tutuşan lanetiyim ömrün ifası
Sancılı bir tufanda dolandığım çok mu belli?

Kayda düşünler adıımı
Adımlarımdan elbet benim mesul olan
Acının kayrasında bir yanıp bir sönen
Hangi hoyrat kıvılcımsa denk düştüğüm
Zamanı varken vursunlar sefil kalemi
Kandığım her sözcüktü çeyizimde saklı örtüden de hallice
Özümle özümlle yazmakla iştiğal bir pejmürde kalem ki
Devindiğim ömrün son katresine sığmalı da.

Söylemediğim binlerce sözcük,
Yandığıma şahit Mevla'm
Şerh düştüğüm de değil son fermanım
Kayıtsız her izlekte saklı firarım
Ah, keşke mümkün olsaydı da gitsem kendimden.